

Dumnezeu lucrează în feluri diferite

Feluri diferite de întoarcere la Dumnezeu

John Gifford Bellett

© Beröa-Verlag, Online începând de la: 14.10.2019, Actualizat: 14.10.2019

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Este foarte interesant și folositor să se țină seama de diferențele caracteristice relatate în Evangheliile și în Faptele Apostolilor cu privire la diferitele întoarceri la Dumnezeu, cum ar fi de exemplu aceea a lui Petru și Levi în Luca 5; a lui Zacheu în Luca 19; a lui Nicodim și a femeii samaritence în evanghelia după Ioan.

Lumina lui Dumnezeu a ajuns și a pătruns sufletele în moduri foarte diferite, uneori blând și treptat, altă dată cu putere și repeziciune; la unii efectul ei a fost mai mult asupra inimii, la alții a acționat asupra conștiinței sau înțelegerii. Dar întotdeauna a fost lucrarea lui Dumnezeu, care s-a arătat oricât de diferit ar fi fost materialul prelucrat de El sau oricât de diferit ar fi fost efectul ei.

Să ne gândim numai la capitolele 8, 9 și 10 din cartea Faptele apostolilor. După cât se pare Dumnezeu a lucrat deja la inima famenului, înainte ca el să se întâlnească cu Filip – Tatăl era în momentul când să-l atragă la Fiul (Ioan 6.44). Și deoarece inima famenului era foarte mișcată din cauza aceasta, este evident că el a uitat ordinea respectată de obicei în lume, atunci când l-a lăsat pe Filip să se urce în carul lui. El nu a așteptat până când Filip i s-a prezentat, căci străinul nu era un străin pentru el, de îndată ce cuvintele lui au atins subiectul cel mai important pentru inima lui. El era un al doilea Zacheu, care a uitat poziția lui și a învins obstacolele, ca să ajungă la Isus.

Să-l privim pe Saul, care era plin de râvnă religioasă, de râvna unui inchișitor, și apoi pe Corneliu cel evlavios, caritabil și blând, care, în loc să prigonească pe alții era mai degrabă înclinat să-i considere mai buni decât el.

Acestea erau materiale foarte diferite, și de aceea au și fost tratate diferit. La Pavel lucrarea s-a făcut în suflet cu vehemență specifică, la Corneliu însă prin gingășia harului. Însă Corneliu avea nevoie de Isus tot așa precum avea nevoie Saul. În niciunul și pentru nici unul dintre ei nu era viață în ei înșiși, ci numai prin El.

Avem apoi temnicerul și pe Lidia în Faptele apostolilor 16. Lidia se aseamăna în felul ei evlavios, blând, mai mult cu Corneliu, și Domnul i-a deschis inima într-un mod foarte blând. Temnicerul în felul lui părea să fie mai mult înrudit cu Saul. Cel puțin el a început să se exerseze în prigonirea „ucenicilor Domnului”, pe care Saul a practicat-o odinioară mult timp. El a învățat această lucrare destul de bine și în mod corespunzător a fost și efectul luminii asupra lui în zdrobire și distrugere. Un cutremur a însoțit deschiderea inimii lui tari și îngrozitoare, în timp ce „susurul blând și liniștit” a făcut lucrarea la Lidia.

Însă Lidia cea blândă, ca și temnicerul brutal niciodată nu puteau fi mântuiți fără Isus. Înainte ca Lidia să ajungă să-L cunoască pe Isus, Pavel a putut desigur s-o învețe, însă nu putea să se închine împreună cu ea, cu toate că ea era o femeie evlavioasă (vezi Faptele apostolilor 16.13).

Ah, fie ca sufletele nemuritoare ale păcătoșilor să aibă mai mare valoare în ochii noștri și fie ca mărturiile harului lui Dumnezeu și puterea Duhului Sfânt, pe care le-am studiat, să fie de folos pentru inima și mintea noastră.

Tradus de la: [Gott wirkt auf verschiedene Weise](#)
Titlul original: „Verschiedenerlei Bekehrungen“
din *Halte fest*, Editura Beröa-Verlag, 1958, pag. 127
cu aprobarea amabilă a editurii.

Traducere: Ion Simionescu